

תלמודו בידו

דף מג עמוד ב

- א] האם מצות ערבה שבמקדש דוחה שבת ?**
- ב] מדוע תקנו שערבה דוחה שבת ביום השביעי ולא ביום טוב ראשון ?**
- ג] מדוע לא חששו שיעביר את הערבה ארבע אמות ברשות הרבים ?**
- ד] בזמן הזה שנוטלים ערבה ביום השביעי זכר למקדש, האם היא דוחה שבת ?**
- ה] כמה היו מקיפים את המזבח, כלולב או בערבה ?**

- א] מן התורה: מצות ערבה נוהגת כל שבעת ימי החג, ואפילו בשבת. מדרבנן: גזרו שאינה דוחה את השבת, כדי שלא יזלזלו במצות לולב שדוחה שבת רק ביום הראשון, ויאמרו שאין לולב חשוב כערבה. אבל ביום השביעי לא גזרו, כדי לפרסם שמצות ערבה מן התורה.**
- ב] כדי שיהיה ניכר שהשבת נדחית משום מצות ערבה, ולא שנדחית רק אגב הלולב.**
- ג] כי שלוחי בית דין הביאו אותה למקדש מערב שבת, ולמחרת רק הכהנים הקיפו בה.**
- ד] רב יוסף: אין נטילת ערבה דוחה את השבת (ואפילו על ידי שלוחי בית דין). כי מצות ערבה במקדש היתה זקיפתה בצידה המזבח בלבד. ובזמן הזה כיון שאין לנו מזבח, אנו נוטלים אותה ביד. ואין מנהג "זכר למקדש" זה חשוב לדחות את השבת (ודבריו נדחו).**
- גמרא: אינה דוחה את השבת. לפי שבגולה אינם יודעים מתי נתקדש החודש (ויתכן שהיום השביעי הוא רק למחרת). והשוו את ארץ ישראל לגולה. בר הדיא: בית דין מסדרים את החודשים שלא יחול יום השביעי של סוכות בשבת.**
- ה] ר' אלעזר ורב יוסף: כלולב. וההקפה היתה לאחר שזקפו את הערבה בצידה המזבח. ר' חנינא, רב נחמן ואביי: בערבה. והיו מנענעים אותה, והכהנים הקיפו בה את המזבח, ואחר כך זקפוה על צידה המזבח. וכן מבואר בבבלי.**